

Moramo odoljeti izazovu primitivizma

Crnogorski simfonijski orkestar sinoć treći put u sezoni nastupio u nacionalnom teatru

Isidora Radulović

Maestro Bojan Sudić, nakon skoro tri godine, ponovo je stao pred Crnogorski simfonijski orkestar, koji je pod njegovim vodstvom izveo dva izuzetna djela klasične muzike. U pitanju su Bramov Koncert za violinu i orkestar u D-duru, u kome je solističku dionicu imao mladi ruski violinista Mihail Počekin, koji za sobom ima zapaženu međunarodnu karijeru, i Četvrta simfonija u F-molu Petra Iljiča Čajkovskog. Sudić za Dnevne novine kaže da je ova simfonija u Podgorici imala svojevrsnu premijeru.

Treći koncert Crnogorskog simfonijskog orkestra tekao je u atmosferi težnje dostizanja najviših dometa simfonijskih orkestara. Vrillinski koncert Johanesa Brama i IV simfonija Petra Iljiča Čajkovskog, iako su dio standardnog "gvozdenog" repertoara svih velikih simfonijskih orkestara, ujedno su i najveći zalogaj i za orkestre sa velikom reputacijom. Oba djela datiraju iz 1878. godine, u istoriji upamćene po Berlinskom kongresu, a već samata okolnost njihovog nastanka jasno ukazuje na njihovu društvenu i političku angažovanost. Oba djela vrhunac su orkestarskog simfonizma 19. vijeka.

Maestro Bojan Sudić za Dnev-

ne novine kaže da je program sinočnjeg koncerta oblikovao sa posebnim ciljem, a motiv za ovakav izbor djela objasnio je dvijema težnjama: željom da na ovaj način probudi najlemenitije emocije

UMJETNIČKA MUZIKA ČINI NAS BOLJIM LJUDIMA

Maestro Bojan Sudić klasičnu, odnosno umjetničku muziku doživljava u njenoj cijelokupnosti i smatra je svojevrsnim lijekom za dušu.

"Čovjek se uklapa u mjerila i vrijednosti sredine, a naše društvo bremenito je teškom istorijom, ratom, razaranjima. Ništa od toga ne pogoduje razvoju duha. Tek što smo izašli iz nakaradnog sistema vrijednosti. U svijetu je misija klasične muzike veoma važna i vrhunski umjetnici uživaju privilegije i pompu koja prati holivudske junake."

Misija muzike jeste da realno i iskustveno tvori boljega čovjeka. Ona nas ozdravljuje. Ljudi se boje ozbiljne muzike misleći da to što je ne poznaju treba da bude prepreka da je slušaju. To je pogrešan pristup", kaže Sudić, navodeći da se ovoj muzici treba samo prepustiti i da je ne treba slušati drugačije od bilo koje druge vrste. Maestro Sudić u šali kaže da privatno najčešće 'слуша tisinu' a da mu je kao slušaocu najbližija slovenska muzika s kraja 19. do sredine 20. vijeka.

BIOGRAFIJA VIOLINISTE MIHAILA POČEKINA

Čuvena priznanja i učitelji

Solist na violinu Mihail Počekin (1990), dobitnik prestižnih nagrada na brojnim međunarodnim takmičenjima, uključujući "Heifec", "Lipizer", "Postacchini" i "Sarasate", počeo je da svira violinu u peto godini kod Galine Turčaninove. Sa sedam godina upisao je muzički koledž na Moskovskom konzervatoriju, gdje je u klasi svoje majke postizao velike uspjehe. Muzičku akademiju u Kelnu upisao je 2006., u klasi Viktora Tretjakova, a od 2010. do 2011. pohađao je napredne studije na "Escuela Superior de musica Reina Sofija" u Madridu kod Ane Čumačenko. Pored toga, pohađao je majstorske kurseve kod: Gidona Kremera, Grigorija Kraska, Donalda Velerstajna, Kristijana Teclafa, Haralda Sonevega, Zariusa Sikmurzaeva, Veniamina Varsavskog i drugih. Sa velikim uspjehom imao je koncerte u Rusiji, Španiji, Hrvatskoj, Njemačkoj, Italiji, Francuskoj, Turskoj i Ukrajini.

vanosti, koja se s obzirom na period nastanka djela podrazumijeva, imaju oplemenjujuća svojstva i snažnu poruku.

"Zaista, obje ove kompozicije bude ono najbolje i u publici. Kvalitetna muzika, kakva je ova IV simfonija, pobuduje oslobođanje emocija i poruke koju je Čajkovski htio da prenese svojim muzičkim jezikom. Te poruke nijesu banalne, jer je to vrlo složen jezik emocija koji seže daleko više i dalje od 'golih nota'. Note su nama muzičarima samo sredstvo za sviranje, ali sama muzika jezik je emocija, kako je to ljepe rekao **Hektor Berlioz**", kaže Sudić.

Govoreći o Bramsovom koncertu, Sudić je naveo da je riječ o izuzetnom djelu i jednom od četiri velika njemačka violinska koncerta te epohe.

"Oba djela nastala su u isto vrijeme, 1878. godine, u vrijeme Berlinskog kongresa. Ovaj program malo je vremeplov u neko vrijeme drugačije od našeg. Pokazujemo da su ovakva djela bila veliki društveni izazov i velika potroška u vrijeme kada su nastala. Muzika, ali i sve umjetnosti toga doba, bile su avantgardne i guralje su društvo u pravcu progrusa i duhovne nadgradnje. Današnje društvo nudi samo površni hedonizam i ništa drugo", kaže Sudić.

Nova misija klasične umjetničke muzike, za njega, ostavlja prostor za optimizam.

"Ponekad ljudi van muzičke

strukte i muzike uopšte doživljavaju nas kao kustose u muzeju u koji publike ponekad svrati, dove da obide umjetnička zdanja, u ovom slučaju muzička, a mi im to prezentujemo. Mislim da ako se i tako pogleda, mi ipak ne radimo uzaludan posao. I to što publike kod nas možda rijetko dolazi na koncerte. I to govori o tome da to nije nimalo uzaludno", kaže Sudić, koji se ovim stavom suprotstavlja predubjedenju o 'prevaziđenosti' klasične muzike.

"Klasična muzika (što je na neki način istošen termin) kapitalna je muzika koja kada je izvedena na pravi način i kod najljućeg protivnika izaziva duboke emocije. Ne treba se pitati zašto, jer je ona daleko složenija od današnjih muzičkih oblika i zahtjeva aktivno učestvovanje publike. Baš kao što to od čitalaca traži dobra knjiga. Treba da se trudimo da nas 'novi primitivizam' ne odvede u propast", kaže maestro svjetske reputacije, koji je prvim cijelovečernjim koncertom dirigovao sa 19 godina, kao student Fakulteta muzičke umetnosti u Beogradu. Sudić je od 1998. dječevao kao gostujući, a od 2001. je stalni dirigent Kraljevske opere u Stockholm. U proteklim sezonomama u toj kući je dirigovao više od sto operskih i baletskih predstava. Među gostovanjima, u njegovoj biografiji su posjeti Rusiji, Njemačkoj, Grčkoj, Belgiji, Švedskoj, Finskoj, Danskoj, Bugarskoj, Portugaliji i Kini.